

**Norsk
Barnevern
samband**

BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET
Arkivkode: 431.10
Dato: 010910
Saksnr: 2010 03011-73

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Barne- og ungdomsavdelingen
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

Deres ref.:
201000615

Vår ref.:
07.10/AA/JV.hh

Dato:
31. august 2010

HØRING – NOU 2009:22 Det du gjør, gjør det helt.

Fra Norsk Barnevernsambands ståsted er forslagene i utredningen i *all hovedsak positive* forslag som kan bidra til at hjelpetilbudet til barn og unge, særlig de med sammensatt behov, kan bli mer koordinert og helhetlig.

NBS støtter at individuell plan også forankres i opplæringsloven og barnehageloven. Forslagene om *koordinatorfunksjonen* og om gjennomgang av *taushetsplikten* kan støttes uten videre kommentar. Forslaget om utvidet *hensvisningsrett* til psykisk helsevern er også en avbyråkratisering som uten videre kommentar kan støttes.

Forslagene innen for området koordinering av *døgnbasert hjelp* dreier seg stort sett om å innføre en plikt for helseforetakene til å gi barn og unge et bedre behandlingstilbud, også i samarbeid med statlig barnevernmyndighet. For andre hjelpeinstanser vil dette bety en *bedre tilgang på kvalifiserte og differensierte behandlingstiltak* og støttes fullt ut. Forslaget om et nytt *tvisteløsningsorgan* virker imidlertid *unødvendig*, da det nettopp er etablert et slikt organ på statlig nivå som skal løse tvistesaker i grenselandet barnevern (omsorgssvikt) og sosiale tjenester (forskjellige former for funksjonshemninger). Tvister i grenselandet mellom barnevern og psykisk helse må kunne løses i det samme organet.

Forslaget om en gjennomgang av *finansieringsordninger* innenfor polikliniske psykiske helsetilbud er for *svakt formulert*. Det er helt klart at det er eksempler på at disse ordningene er til hinder for samarbeid med andre tjenester og for et helhetlig tilbud til barn og unge. Som eksempel velger BUP gjerne bort tverrfaglig samarbeid og rådgivning overfor annet hjelpeapparat til fordel for konsultasjon med enkeltklient fordi slikt tverrfaglig, samarbeid ikke utløser refusjon. *Norsk barnevernsamband vil framføre at slike ordninger umiddelbart må fjernes.*

En plikt for kommunene til å etablere *lavterskeltilbud* er *ressurskrevende*. Enkelte kommuner har etablert slike tilbud ved hjelp av stimuleringsmidler i opptrappingsplanen for psykisk helse som ble avsluttet i 2008. Utvalget foreslår at det skal etableres nye øremerkede midler til etablering av en *handlingsplan* for styrket psykologtjeneste i kommunene. Det finnes imidlertid erfaringer på at økonomiske midler alene ikke automatisk skaper et godt tilbud. Det er også viktig at tilbudene blir robuste nok til å skape gode fagmiljøer som kan rekruttere kvalifisert personale. Det vil kreve et utstrakt kommunesamarbeid om slike tilbud skal fungere. NBS mener at det også bør kunne opprettes stillinger for sosialfaglig personell med klinisk godkjenning i et slikt lavterskeltilbud i kommunene. Det er barn og unges behov for hjelp som må være i sentrum, ikke den enkeltes profesjonsutdanning. Videre er det viktig å påpeke at tilbudene må bli reelle hjelpetibud og ikke bare en ny henvisningsinstans.

Under overskriften "*tidlig innsats*" foreslås det å etablere et kartleggingsregime med tilhørende kartleggingsverktøy for tidlig å identifisere barn og familier med risikofaktorer. Et slikt kartleggingssystem vil kunne være et *nyttig verktøy* for å avdekke noen problemer før de slår til for fullt. NBS mener likevel et verktøy for en slik generell kartlegging i barnehagen må vurderes nærmere, og vil ikke umiddelbart støtte det opplegget som presenteres i NOUen. Det er viktig at det velges et kartleggingsverktøy som sikrer at hele livssituasjonen til barnet blir kartlagt; herunder bolig, familieinntekt, nettverk med videre. Erfaringer tilsier også at kompetanse og tjenestenes kunnskap om hverandres muligheter og begrensninger er et vel så viktig hinder for tidlig avdekking og intervensjon. Sammen med å velge hensiktsmessige verktøy, må en sikre at personellet som skal være ansvarlig for dette har tilstrekkelig kompetanse for gjennomføringen. Det må stilles høye faglige og etiske krav knyttet til kompleksiteten i det å fortolke observasjoner. Det må også avklares om kartleggingen skal gjennomføres for alle familier, og om den skal foretas i forbindelse med samtaler med foreldre og barn eller om det er observasjoner som skal nedtegnes. Videre må det av personvernshensyn avklares hvordan fullmakt til kartleggingen skal innhentes, hva som skal nedtegnes og hvor "*rapporten*" skal oppbevares.

Forslaget om samordning av lovverkene virker unødvendig. Lovverket som sådan er neppe til hinder for samarbeid og samordning av tiltak. Tvert imot hevdes det at Norges sterke barnevern i nordisk sammenheng nettopp skyldes det faktum at vi har valgt å ha en egen barnevernlov. Det samme er foreslått og vurderes nå i Sverige.

Med vennlig hilsen
Norsk Barnevernsamband

Jorunn Vindegg
for *Serdis Lax Frmann*
Jorunn Vindegg
leder